QURAN (FINNISH)

5 - AL-MAAIDÃ„ (PÃ¶ydan suura)

1. Te, jotka uskotte, tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne uskollisesti! Sallitut ovat teille (ravinnoksi) karjanne elÃ¤imet, paitsi ne, joista (tÃ¤ssÃ¤ kirjassa) sanotaan, samoin on kielletty (pyhiinvaellusretkellÃ¤) riistakin, jota pyhiinvaelluspukunne ei salli teidÃ¤n metsÃ¤stÃ¤Ã¤. Katso, Jumala sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ niinkuin tahtoo.

2. Te. jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ aiheuttako Jumalan sÃ¤Ã¤tÃ¤mien perinnÃ¤istapojen hÃ¶ltymistÃ¤, olipa kyseessÃ¤ pyhitetty kuukausi, uhrit, kÃ¶ynnÃ¶kset tai retkikunnat, jotka pyrkivÃ¤t Rauhoitettuun temppeliin etsien Jumalan armoa ja mielisuosiota. Mutta kun olette (pyhiinvaellukselta) palanneet ja pukeutuneet tavallisiin vaatteisiinne, saatte pyytÃ¤Ã¤ riistaa. Ã„lkÃ¶Ã¶n viha niitÃ¤ vastaan jotka tekivÃ¤t esteitÃ¤ teille teidÃ¤n matkatessanne Rauhoitettuun pyhÃ¤kkÃ¶Ã¶n, johtako teitÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyden tekoihin, vaan auttakaa toisianne hyvyyteen ja hurskauden noudattamiseen. Ã„lkÃ¤Ã¤ tukeko toisianne synnissÃ¤ ja rikkomuksissa, vaan tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalalle velvollisuutenne. Katso, Jumala on ankara rangaistessaan.

3. Kielletyt ovat teiltÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n kuolleet elÃ¤imet, veri, sianliha, ja (elÃ¤imet), joiden teurastus on tapahtunut jonkun muun nimeen kuin Jumalan , samoin kuristumalla tai iskuvammoista kuolleet elÃ¤imet tai pudotessaan surmansa saaneet, sarvilla kuoliaaksi pusketut, petojen raatelemat, ellette teurastamalla ole tehneet niitÃ¤ nautittaviksi, ja vihdoin epÃ¤jumalille uhratut elukat. Kielletty on teitÃ¤ jakamasta keskenÃ¤nne (uhrielukoita) arpomalla nuolia. TÃ¤mÃ¤ on pakanallista. NykyÃ¤Ã¤n ei uskottomilla ole toivoa turmella teidÃ¤n uskontoanne, joten Ã¤lkÃ¤Ã¤ heitÃ¤ pelÃ¤tkÃ¶, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Minua! TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ MinÃ¤ olen saattanut tÃ¤ydelliseksi teidÃ¤n uskontonne ja sallinut mielisuosioni ylenpalttisesti tulla teidÃ¤n osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidÃ¤n uskonnoksenne. Kuka nÃ¤lÃ¤n pakottamana, ei tahallaan, rikkoo (Ã¤skenmainittuja) kieltojamme vastaan, (hÃ¤nelle) Jumala on anteeksiantava, laupias.

4. He kysyvÃ¤t sinulta (Muhammed), mikÃ¤ heille on (ravinnoksi) sallittua. Sano: (kaikki) hyvÃ¤t ravintoaineet ovat teille sallittuja. MyÃ¶s (on teille sallittu) niiden petolintujen saalis, jotka olette riistaa pyydystÃ¤mÃ¤Ã¤n opettaneet aivan kuin koiranne. Jumalan teille neuvoman taidon mukaan; syÃ¶kÃ¤Ã¤ mitÃ¤ ne pyydystÃ¤vÃ¤t teille, tehkÃ¤Ã¤ se Jumalan nimeen ja jumalanpelossa. Katso, Jumala on nopea vaatimaan tilille.

5. NykyÃ¤Ã¤n ovat (kaikki) hyvÃ¤t nautittavat teille sallitut. PyhÃ¤n kirjoituksen saaneiden kÃ¤yttÃ¤mÃ¤t ruoat ovat luvalliset teille ja teidÃ¤n ruokanne ovat luvalliset heille. Samoin ovat (sallitut teille) hyveelliset oikeauskoisten naiset ja hyveelliset naiset kansoista, joille ennen teitÃ¤ Kirjoitukset annettiin; teidÃ¤n on annettava heille (sÃ¤Ã¤detyt) aviolahjat ja elettÃ¤vÃ¤ heidÃ¤n kanssaan kunniallisesti, karttaen haureutta, ottamatta heitÃ¤ vain rakastajattariksenne. Ken uskontonsa pettÃ¤Ã¤, hÃ¤nen tyÃ¶nsÃ¤ raukeaa tyhjiin ja hÃ¤n joutuu kadotettujen pariin tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤.

6. Te, jotka uskotte! Noustessanne rukoilemaan peskÃ¤Ã¤ kasvonne ja kÃ¤tenne kyynÃ¤rpÃ¤Ã¤tÃ¤ myÃ¶ten, pyyhkikÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤nne ja peskÃ¤Ã¤ jalkanne nilkkoja myÃ¶ten. Ja jos olette tahriintuneet, tehkÃ¤Ã¤ itsenne puhtaaksi. Ja jos olette sairaina tai matkalla tai joku teistÃ¤ tulee kÃ¤ymÃ¤lÃ¤stÃ¤, tai olette olleet yhteydessÃ¤ naisten kanssa, eikÃ¤ vettÃ¤ ole saatavissa, niin hangatkaa kasvonne ja kÃ¤tenne hienolla, puhtaalla hiekalla. Jumala ei sÃ¤lytÃ¤ pÃ¤Ã¤llenne hankaluuksia, mutta tahtoo, ettÃ¤ vaeltaisitte puhtaudessa ja ettÃ¤ HÃ¤nen armonsa teissÃ¤ tulisi tÃ¤ydelliseksi, jotta olisitte kiitolliset.

7. Muistakaa Jumalan armoa ja HÃ¤nen liittoaan, jonka HÃ¤n teki kanssanne, teidÃ¤n sanoessanne: Â»Me kuulemme ja me tottelemmeÂ»; ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan. Jumala totisesti tietÃ¤Ã¤ tekonne.

8. Te, jotka uskotte! Nouskaa(rohkeina) todistamaan oikeamielisesti Jumalan asian puolesta, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ antako ihmisten vihamielisyyden estÃ¤Ã¤ teitÃ¤ menettelemÃ¤stÃ¤ oikein. Olkaa oikeamielisiÃ¤, - se on lÃ¤hinnÃ¤ hurskautta, - ja kunnioittakaa Jumalaa, sillÃ¤ totisesti Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ teette.

9. Jumala on antanut lupauksensa niille, jotka uskovat ja hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ tekevÃ¤t: heidÃ¤n on anteeksiantamus ja suuri palkka.

10. Ja ne, jotka eivÃ¤t usko ja kieltÃ¤vÃ¤t MeidÃ¤n ilmoituksemme, ovat tulen omia.

11. Te, jotka uskotte! Muistakaa Jumalan suosiota kohtaanne, kun erÃ¤s heimo yritti kÃ¤ydÃ¤ kÃ¤siksi teihin, mutta HÃ¤n piti sen kÃ¤det loitolla. Ja antakaa kunnia Jumalalle. Jumalaan pankoot oikeauskoiset turvansa.

12. Jumala teki muinoin liiton Israelin lasten kanssa, ja Me korotimme heidÃ¤n keskuudestaan kaksitoista johtomiestÃ¤, ja Jumala sanoi: Â»Katso MinÃ¤ olen kanssanne. Jos te suoritatte hartautenne sÃ¤Ã¤nnÃ¶llisesti, annatte almuja, uskotte lÃ¤hettilÃ¤ihini, tuette heitÃ¤ ja lainaatte Jumalalle jalon korottoman lainan, niin MinÃ¤ totisesti annan syntinne anteeksi ja pÃ¤Ã¤stÃ¤n teidÃ¤t huvi~ tarhoihin, joissa purot solisevat. ja se teistÃ¤, joka tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen ei usko, joutuu harhaan oikealta tieltÃ¤.Â»

13. Ja siksi, ettÃ¤ he rikkoivat liittonsa, Me olemme kironnut heidÃ¤t ja kovettanut heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤. He sotkevat Kirjoituksen sanoja ja ovat unohtaneet osan siitÃ¤, mitÃ¤ heille opetettiin. Lakkaamatta havaitset kieroa menettelyÃ¤ kaikkien heidÃ¤n puoleltansa, lukuunottamatta muutamia harvoja. Mutta siedÃ¤ heitÃ¤ ja anna anteeksi; katso, Jumala rakastaa jalomielisiÃ¤.

14. Niidenkin kanssa, jotka sanovat: Â»Katso, Me olemme kristittyjÃ¤Â», Me teimme liiton, mutta he unohtivat osan siitÃ¤, mitÃ¤ heille opetettiin. SentÃ¤hden Me herÃ¤timme heissÃ¤ kaunan ja vihan toisiansa vastaan aina YlÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, jolloin Jumala tekee heille selviksi heidÃ¤n kÃ¤ttensÃ¤ tyÃ¶t.

15. Te, joiden ovat Kirjoitukset! Nyt on tullut luoksenne MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tÃ¤hdentÃ¤en teille paljon siitÃ¤, minkÃ¤ talletitte Kirjoituksessa, ja jÃ¤ttÃ¤en paljon syrjÃ¤Ã¤n. Nyt on teille tullut Jumalalta valo ja selvÃ¤ Kirjoitus,

16. jonka mukaisesti Jumala ohjaa rauhan poluille niitÃ¤, jotka etsivÃ¤t HÃ¤nen mielisuosiotaan. PimeydestÃ¤ tahtoo HÃ¤n pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ heidÃ¤t valkeuteen ja opastaa heidÃ¤t oikealle tielle.

17. Ne ovat todella epÃ¤uskoisia, jotka sanovat: Â»Katso, Jumala on Messias, Marian poika.Â» Sano heille: Â»Kuka sitten voi mitÃ¤Ã¤n Jumalaa vastaan, jos HÃ¤n tahtoo hukuttaa vaikkapa Messiaan, Marian pojan, ja hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ ja ylipÃ¤Ã¤nsÃ¤ jok'ainoan maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Jumalan on herruus taivaassa ja maassa ja niiden vÃ¤lisessÃ¤ avaruudessa. HÃ¤n luo mitÃ¤ tahtoo, ja Jumala on kaikkivoipa.

18. Juutalaiset ja kristityt vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t: Â»Me olemme Jumalan poikia ja lempilapsia.Â» Sano: Â»Miksi HÃ¤n sitten kurittaa teitÃ¤ syntienne tÃ¤hden? Ei, te olette vain HÃ¤nen luomiaan kuolevaisia. HÃ¤n armahtaa, ketÃ¤ HÃ¤n tahtoo, ja HÃ¤n kurittaa, ketÃ¤ tahtoo. Jumalan on yliherruus taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja niiden vÃ¤lillÃ¤, HÃ¤n on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.Â»

19. Te, joiden ovat Kirjoitukset! Nyt on MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tullut luoksenne tekemÃ¤Ã¤n kaiken selvÃ¤ksi tauon jÃ¤lkeen, jolloin ei ollut lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, jottette sanoisi: Â»Ei tullut luoksemme yhtÃ¤Ã¤n ilosanoman tuojaa eikÃ¤ varoittajaa.Â» Nyt on ilosanoman tuoja ja varoittaja tullut teille. Jumala on kaikkivoipa.

20. EntÃ¤ kun Mooses sanoi kansalleen: Â»Kansani! Muistakaa Jumalan suosiota kohtaanne; kuinka HÃ¤n lÃ¤hetti keskuuteenne profeettoja ja asetti teille kuninkaita ja antoi teille sen, (mitÃ¤) HÃ¤n ei antanut kenellekÃ¤Ã¤n (muulle) luoduistaan.

21. Kansani, kulkekaa sisÃ¤lle Jumalan luvattuun pyhÃ¤Ã¤n maahan. Ã„lkÃ¤Ã¤ kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ pakoon, muutoin varmaan joudutte perikatoon.

22. He sanoivat: Â»Mooses, katso, jÃ¤ttilÃ¤iskansaa asustaa siellÃ¤, emmekÃ¤ me pÃ¤Ã¤se sinne, ennenkuin he poistuvat. Kun he ovat lÃ¤hteneet, menemme me sinne.Â»

23. Silloin puhui kaksi heistÃ¤, jotka pelkÃ¤sivÃ¤t Herraa ja olivat Jumalan suosiossa: Â»KÃ¤ykÃ¤Ã¤ sisÃ¤Ã¤n portin kautta heidÃ¤n luokseen, ja kun olette sisÃ¤lle pÃ¤Ã¤sseet, olette voittavat. Siis pankaa luottamuksenne (Jumalaan), jos olette uskovaisia.Â»

24. He sanoivat: Â»Emme koskaan kÃ¤y sisÃ¤lle niin kauan kuin he siellÃ¤ ovat. Mene sinÃ¤ ja sinun Herrasi ja taistelkaa! Me jÃ¤Ã¤mme tÃ¤nne.Â»

25. HÃ¤n sanoi: Â»Herra! Minulla ei ole valtaa (enÃ¤Ã¤) muiden kuin itseni ja veljeni suhteen; tule SinÃ¤ erotuomariksi meidÃ¤n ja vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in vÃ¤lille.Â»

26. (HeidÃ¤n Herransa) sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤n tÃ¤hden olkoon se heiltÃ¤ kielletty maa neljÃ¤kymmentÃ¤ vuotta, jotka heidÃ¤n on erÃ¤maassa vaellettava. Ã„lÃ¤ siis katkeroidu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤kansan vuoksi.

27. Mutta lue heille totuuden mukaisesti kertomus Aadamin kahdesta pojasta, kuinka kumpikin heistÃ¤ uhrasi ja toisen uhri vastaanotettiin, toisen uhria ei vastaanotettu. (Toinen) sanoi: Â»Totisesti, minÃ¤ surmaan sinutÂ», ja toinen vastasi: Â»Jumala ottaa vastaan vain niiden uhrin, jotka karttavat pahaa.

28. Vaikka nostaisitkin kÃ¤tesi minua vastaan surmataksesi minut, en minÃ¤ nosta kÃ¤ttÃ¤ni surmatakseni sinua, katso, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n Jumalaa, luomakunnan Herraa.

29. Katso, ennemmin suon Sinun kantaa rangaistuksen synnistÃ¤ minua vastaan sekÃ¤ omista synneistÃ¤si ja tulla tulen omaksi.Se on pahantekijÃ¤n palkka.Â»

30. Mutta (toisen) intohimo pakotti hÃ¤net tappamaan veljensÃ¤; hÃ¤n surmasi hÃ¤net ja tuli kadotettujen lukuun.

31. Ja Jumala lÃ¤hetti korpin, joka raapi maata nÃ¤yttÃ¤Ã¤kseen hÃ¤nelle, kuinka hÃ¤nen veljensÃ¤ alaston ruumis olisi kÃ¤tkettÃ¤vÃ¤. Mutta hÃ¤n sanoi: Â»Voi minua! PitÃ¤Ã¤kÃ¶ minun olla tuon korpin kaltainen ja kÃ¤tkeÃ¤ veljeni ruumis?Â» Ja hÃ¤n tuli katuvaisten lukuun.

32. TÃ¤mÃ¤n johdosta annoimme Israelin lapsille sÃ¤Ã¤dÃ¶ksen, ettÃ¤ kuka ikinÃ¤ ottaa hengiltÃ¤ ihmisen muutoin kuin verikostoksi tai pahuuden ehkÃ¤isemiseksi maassa, hÃ¤n on kuin olisi tappanut kaikki ihmiset; ja ken ikinÃ¤ pelastaa yhden hengen, hÃ¤n on kuin olisi pelastanut kaikkien ihmisten hengen.MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulivat aikoinaan heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin (Jumalan yliherruudesta), mutta katso, senkin jÃ¤lkeen monet ihmisistÃ¤ tulivat irstaiksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.

33. Ainoa palkka niille, jotka sotivat Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n vastaan sekÃ¤ levittÃ¤vÃ¤t turmiota maassa, on ettÃ¤ heidÃ¤t tapetaan tai ristiinnaulitaan, tai heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ ja jalkansa hakataan poikki eri puolilta, ristiin, tai heidÃ¤t karkoitetaan maasta. Sellainen on heidÃ¤n hÃ¤vÃ¤istyksensÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, ja tulevassa heille on kauhea kuritus,

34. lukuunottamatta niitÃ¤, jotka katuvat, ennenkuin te saatte heidÃ¤t valtaansa. SillÃ¤ tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on pitkÃ¤mielinen, laupias.

35. Te, jotka uskotte! PitÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumala kunniassa ja etsikÃ¤Ã¤ HÃ¤nen lÃ¤heisyyttÃ¤Ã¤n sekÃ¤ ponnistelkaa HÃ¤nen retkellÃ¤Ã¤n, jotta olisitte onnellisia.

36. MitÃ¤ tulee uskottomiin, niin totisesti, vaikka heidÃ¤n olisi kaikki, mitÃ¤ maassa on, ja yhtÃ¤ paljon lisÃ¤Ã¤ heidÃ¤n lunastamisekseen ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ei sitÃ¤ heiltÃ¤ vastaanotettaisi. He ovat tuskallisen rangaistuksen omat.

37. He pyrkivÃ¤t pois tulesta, mutta eivÃ¤t pÃ¤Ã¤se. HeidÃ¤n rangaistuksensa on pysyvÃ¤.

38. Varkailta taasen, olkootpa mies~ tai naispuolisia, leikatkaa kÃ¤det. Se on palkka heidÃ¤n omista teoistaan ja muita varoittava kuritus Jumalalta. Jumala on mahtava, viisas.

39. Mutta ken tekee katumuksen ja parannuksen pahoista teoistaan, hÃ¤ntÃ¤ kohtaan on Jumala sÃ¤Ã¤livÃ¤inen. Jumala on totisesti armahtava, laupias.

40. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumalalle kuuluu herruus taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? HÃ¤n rankaisee ketÃ¤ tahtoo ja armahtaa ketÃ¤ tahtoo. Jumala on Kaikkivaltias.

41. LÃ¤hettilÃ¤s, Ã¤lÃ¤ katkeroidu niistÃ¤, jotka kilpailevat keskenÃ¤Ã¤n epÃ¤uskosta, jotka huulillaan tunnustavat: Â»Me uskommeÂ», mutta joiden sydÃ¤met eivÃ¤t usko, Ã¤lÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n (katkeroidu) juutalaisista, jotka mielellÃ¤Ã¤n kuuntelevat valheita, kuuntelevat vieraita ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t tule sinun luoksesi. He tempaavat Kirjoitusten sanoja pois kohdaltaan ja sanovat: Â»Jos ne teille nÃ¤in annetaan, ottakaa ne vastaan; ellei, niin varokaa!Â» Jos kenet Jumala mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ syntiin, et sinÃ¤ (yrityksillÃ¤si) voi lainkaan hÃ¤ntÃ¤ auttaa Jumalaa vastaan. Ne ovat sellaisia, joiden sydÃ¤miÃ¤ Jumala ei tahdo puhdistaa. TÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ saavat he osakseen hÃ¤peÃ¤tÃ¤ ja tulevassa kauhean kurituksen.

42. He kÃ¤rkkyvÃ¤t (kuulla) valheita! He ahnehtivat laitonta voittoa! Jos he tulevat luoksesi (Muhammed), tuomitse heidÃ¤n riidassaan tai epÃ¤Ã¤ se heiltÃ¤. Jos kieltÃ¤ydyt (tuomitsemasta), eivÃ¤t he voi sinua vahingoittaa, mutta jos tuomitset, tee se oikeudenmukaisesti. Katso, Jumala rakastaa oikeudenmukaisia.

43. Kuinka tulevatkaan he luoksesi tuomittavaksi, vaikka omistavat Tooran, joka sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ Jumalan tuomiot? Joka tapauksessa menettelevÃ¤t he toisin jÃ¤lkeenpÃ¤in. EivÃ¤thÃ¤n tÃ¤llaiset ole uskovaisia.

44. Olemmehan totisesti ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt Tooran, jossa on johdatus ja valkeus. SenhÃ¤n mukaan juutalaisia tuomitsivat

profeetat - jotka kuuluivat muslimeihin - sekÃ¤ opettajat ja kirjanoppineet, koska heidÃ¤t oli mÃ¤Ã¤rÃ¤tty pitÃ¤mÃ¤Ã¤n huolta Jumalan kirjasta, jonka (elÃ¤viÃ¤) todistajia he olivat. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis pelÃ¤tkÃ¶ ihmisiÃ¤, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ ainoastaan Minua. TunnusmerkkiÃ¤mme Ã¤lkÃ¤Ã¤ vaihtako mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤Ã¤n. Joka ei kÃ¤ytÃ¤ Jumalan ilmestystÃ¤ oikein, on uskoton.

45. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heille siinÃ¤: henki hengestÃ¤, silmÃ¤ silmÃ¤stÃ¤ nenÃ¤ nenÃ¤stÃ¤, korva korvasta ja hammas hampaasta samoin kuin haava haavasta; mutta ken ehÃ¤ttÃ¤Ã¤ (kostamaan) tuomiotta, jÃ¤Ã¤kÃ¶Ã¶n enemmÃ¤ttÃ¤ hyvityksettÃ¤; kuka taasen ei tuominnut niin kuin Jumalan ilmoitus mÃ¤Ã¤rittelee, kuuluu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

46. Ja Me lÃ¤hetimme profeettain jÃ¤lkeen Jeesuksen, Marian pojan, vahvistaen sen, mikÃ¤ ennen HÃ¤ntÃ¤ oli sanottu Toorassa; HÃ¤nelle Me annoimme evankeliumin, joka sisÃ¤lsi johdatuksen ja valkeuden sekÃ¤ varmensi sen, mikÃ¤ edellÃ¤ oli sanottu Toorassa, - ollen myÃ¶s johdatukseksi ja kehoitukseksi niille, jotka karttavat pahaa.

47. Ja evankeliumin seuraajien piti tuomita sen mukaisesti, kuin Jumala oli siinÃ¤ ilmoittanut; mutta kuka ikinÃ¤ ei tuominnut Jumalan ilmoituksen mukaisesti, kuuluu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

48. NÃ¤in Me olemme ilmaissut sinulle (Muhammed) Totuuden kirjan varmentaaksemme edeltÃ¤kÃ¤yneet kirjoitukset ja sÃ¤ilyttÃ¤Ã¤ksemme niiden tarkkuuden; arvostele siis niitÃ¤ Jumalan ilmoituksen mukaisesti, Ã¤lÃ¤kÃ¤ seuraa sellaisten alhaisia vaistoja, jotka luopuvat sinulle ilmaistusta totuudesta; kullekin (heimollenne) Me sÃ¤Ã¤simme omat lakinsa ja tapansa. Jos olisi ollut Jumalan tahto, HÃ¤n olisi muovaillut teidÃ¤t kaikki yhdeksi kansaksi, ellei HÃ¤n olisi tahtonut koetella teitÃ¤ erikseen annetuin totuuksin; sentÃ¤hden rientÃ¤kÃ¤Ã¤ kilvan toistenne kanssa hyveiden harjoittamiseen. Kaikkien on teidÃ¤n palattava Jumalan eteen, ja HÃ¤n kyllÃ¤ antaa teille lopullisen selvyyden siitÃ¤, mistÃ¤ olitte erimielisiÃ¤.

49. Siten on sinun (Muhammed) arvosteltava heitÃ¤ sen mukaan kuin Jumala on ilmoittanut, Ã¤lÃ¤kÃ¤ seuraa heidÃ¤n alhaisia viettejÃ¤Ã¤n, vaan ole heidÃ¤n suhteensa varuillasi, etteivÃ¤t he viettelisi sinua pois osastakaan niitÃ¤ totuuksia, jotka Jumala on sinulle ilmoittanut. Mutta jos he uskostaan luopuvat, tiedÃ¤ silloin, ettÃ¤ Jumala aikoo rangaista heitÃ¤ jostakin heidÃ¤n vÃ¤Ã¤ryydestÃ¤nsÃ¤; totisesti ovat monet kansasta lainrikkojia.

50. Pimeyden pÃ¤ivien lakiako he sitten takaisin kaipaavat? Kuka muu kuin Jumala on parempi tuomari niille, jotka ovat uskossaan varmoja.

51. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ lyÃ¶ttÃ¤ytykÃ¶ juutalaisten ja kristittyjen ystÃ¤viksi, - he ovat ystÃ¤viÃ¤ vain toisilleen, ja joka ottaa heidÃ¤t liittolaisikseen, on yksi heistÃ¤. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiin.

52. Mutta heidÃ¤n ystÃ¤vikseen nÃ¤ette te rientÃ¤vÃ¤n sellaisten, joiden sydÃ¤miÃ¤ tauti tÃ¤rvelee ja jotka sanovat: Â»Me pelkÃ¤Ã¤mme onnettomuuden meitÃ¤ kohtaavan.Â» Nyt voikin tapahtua, ettÃ¤ Jumala antaa (muslimeille) voiton heistÃ¤ tai lÃ¤hettÃ¤Ã¤ rangaistuksen suoraan ItseltÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ he joutuvat katumaan sitÃ¤, mitÃ¤ sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n salailivat.

53. TÃ¤llÃ¶in oikeauskoiset sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤kÃ¶ ovat niitÃ¤, jotka vannoivat Jumalan nimeen pyhimmÃ¤t valansa, ettÃ¤ varmasti kuuluvat teihin?Â» HeidÃ¤n tekonsa tulevat mitÃ¤ttÃ¶miksi ja itse he joutuvat hÃ¤viÃ¶lle.

54. Te, jotka uskotte! Jos teistÃ¤ tulee uskonluopioita, silloin Jumala nostaa itselleen kansan, jota HÃ¤n rakastaa ja joka rakastaa HÃ¤ntÃ¤, ollen sÃ¤vyisÃ¤ oikeauskoisia kohtaan, urhea uskottomia vastaan, eteenpÃ¤in pyrkivÃ¤ Jumalan tiellÃ¤, pelkÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤ arvostelijain moitteita. TÃ¤llainen on Jumalan armo, HÃ¤n osoittaa sen kenelle suvaitsee, sillÃ¤ Jumala on Ã¤Ã¤retÃ¶n, tietÃ¤vÃ¤.

55. TeidÃ¤n liittolaisenne ovat siis: Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ sekÃ¤ oikeauskoiset, nimittÃ¤in ne, jotka rukouksessa pysyvÃ¤t ja jakelevat asetettuja almuja Jumalaa nÃ¶yrÃ¤sti palvellen.

56. Ne taas, jotka ovat liitossa Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ sekÃ¤ oikeauskoisten kanssa, ovat totisesti sillÃ¤ puolella, jolle Jumala suo voiton.

57. Te, jotka uskotte! Niiden joukosta, joille Kirjoitus oli ennen teitÃ¤ annettu, Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako sellaisia ystÃ¤viksenne, jotka pitÃ¤vÃ¤t pilkkana tai leikintekona teidÃ¤n uskontoanne, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ myÃ¶s jumalattomien joukosta, vaan osoittakaa hurskautenne Jumalalle, jos olette uskovaisia.

58. Kun te kokoonnutte rukoukseen, he ottavat sen pilan ja leikin kannalta, sillÃ¤ he ovat totisesti ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ vÃ¤keÃ¤.

59. Sano: Â»Voi, te Kirjoitusten kansa, siitÃ¤kÃ¶ te meitÃ¤ arvostelette, ettÃ¤ me uskomme Jumalaan sekÃ¤ siihen, mikÃ¤ meille

ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetettiin ja mikÃ¤ on ennen meitÃ¤ ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetty? Totisesti ovat useimmat teistÃ¤ uppiniskaisia.Â»

60. Sano: Â»Onko minun lueteltava teille erÃ¤itÃ¤, jotka Jumalan kostoa ovat vielÃ¤kin enemmÃ¤n kokeneet? NÃ¤itÃ¤ ovat ne, joilta Jumala on riistÃ¤nyt suosionsa ja jÃ¤ttÃ¤nyt vihansa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen.Ne, joiden keskuuteen HÃ¤n on siittÃ¤nyt apinoita ja sikoja ja jotka paholaista palvelevat, - nÃ¤mÃ¤ ovat vielÃ¤ kurjempia ja etÃ¤Ã¤mmÃ¤lle eksyneitÃ¤ oikealta tieltÃ¤.Â»

61. Kun he tulevat luoksenne, he sanovat: Â»Me uskommeÂ», ja saattavathan he todellakin tulla tÃ¤ssÃ¤ luulossaan ja mennÃ¤ tiehensÃ¤ samassa harhassa, mutta Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mikÃ¤ heissÃ¤ piilee,

62. ja sinÃ¤ tulet nÃ¤kemÃ¤Ã¤n enimpÃ¤in heistÃ¤ yhdessÃ¤ rientÃ¤vÃ¤n synteihin ja rikkomuksiin sekÃ¤ syÃ¶vÃ¤n kiellettyÃ¤. Pahaa on totisesti se, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

63. Miksi eivÃ¤t heidÃ¤n opettajansa ja viisaat estÃ¤ heitÃ¤ puhumasta synnillistÃ¤ ja syÃ¶mÃ¤stÃ¤ kiellettyÃ¤? Pahaa on totisesti se mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

64. Ja juutalaiset sanovat: Â»Jumalan kÃ¤det ovat sidotut.Â» HeidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ sidotut ovat, ja he ovat jÃ¤Ã¤neet ilman Jumalan suosiota, koska niin sanovat. Ei, HÃ¤nen molemmat kÃ¤tensÃ¤ ovat ojennetut, mutta HÃ¤n jakelee niin kuin HÃ¤n suvaitsee. Ja sekin, minkÃ¤ Herrasi on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoittanut, vain yllyttÃ¤Ã¤ useimpia heistÃ¤ irstaisuuteen ja uskottomuuteen. Siksi Me olemmekin kylvÃ¤nyt kaunaa ja vihaa heidÃ¤n keskuuteensa aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti. Joka kerta, kun he sytyttÃ¤vÃ¤t sodan liekin, Jumala sammuttaa sen, ja he harhailevat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ pahaa tehden, eikÃ¤ Jumala rakasta niitÃ¤, jotka pahaa tekevÃ¤t.

65. Jospa Kirjoitusten kansa todellakin uskoisi ja hartautta harjoittaisi, Me varmasti pyyhkisimme heidÃ¤n pahuutensa heistÃ¤ ja Me totisesti sallisimme heidÃ¤n astua autuuden tarhoihin.

66. Ja jos he olisivat pitÃ¤neet kiinni Toorasta ja evankeliumista sekÃ¤ siitÃ¤, minkÃ¤ heidÃ¤n Herransa on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut, olisivat he totisesti saaneet nauttia siunausta ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ samoinkuin maasta tulevaa. HeidÃ¤n joukossaan on oikeamielisiÃ¤kin, mutta kelvotonta on se, mitÃ¤ suurin osa heistÃ¤ tekee.

67. LÃ¤hettilÃ¤s! Julista sitÃ¤, minkÃ¤ Herrasi on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt, sillÃ¤ jos et niin tee, et voi pitÃ¤Ã¤ itseÃ¤si lainkaan HÃ¤nen sanansaattajanaan. KyllÃ¤ Jumala varjelee sinut ihmisiltÃ¤. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan uskottomiin.

68. Sano: Â»Te Kirjoitusten kansa, teidÃ¤n perustanne on kestÃ¤mÃ¤tÃ¶n, ellette pidÃ¤ kiinni Toorasta ja evankeliumista sekÃ¤ siitÃ¤, minkÃ¤ teille Herranne on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut.Â» Se, mikÃ¤ on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu, vain yllyttÃ¤Ã¤ useimpia heistÃ¤ irstaisuuteen ja uskottomuuteen. Ã„lÃ¤ siis murehdi uskottomasta kansasta.

69. Niiden suhteen, jotka uskovat (Koraaniin), sekÃ¤ juutalaisten ja sabealaisten samoin kuin kristittyjen suhteen olkoon niin, ettÃ¤ joka uskoo Jumalaan ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja tekee hyvÃ¤Ã¤, sitÃ¤ ei pelko valtaa eikÃ¤ hÃ¤n joudu murheeseen.

70. Me teimme liiton Israelin lasten kanssa, ja Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n luoksensa sananjulistajia; ja koska ikinÃ¤ heidÃ¤n tykÃ¶nsÃ¤ tuli profeetta tuoden sanoman, joka ei ollut heille mieleen, niin joitakuita niistÃ¤ he kutsuivat valehtelijoiksi, ja toisia he surmasivat.

71. Ja he luulivat, ettei heille ole rangaistusta, ja yltyivÃ¤t sokeudessaan ja kuuroudessaan; vielÃ¤ sittenkin Jumala kÃ¤Ã¤ntyi heidÃ¤n puoleensa laupiaasti, mutta monet heistÃ¤ tulivat aivan sokeiksi ja kuuroiksi; kyllÃ¤ Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

72. Totisesti ne ovat harhauskossa, jotka sanovat: Â»Jumala on Messias, Marian poikaÂ»; mutta Messias sanoi: Â»Oi, Israelin lapset! Palvelkaa Jumalaa, - minun Herraani ja teidÃ¤n Herraanne.Â» Totisesti, kuka ikinÃ¤ rinnastaa (muita) Jumalaan, hÃ¤neltÃ¤ Jumala kieltÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤syn autuuden puutarhaan, ja HÃ¤nen asuinsijansa on tuli; siellÃ¤ ei ole auttajia vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille.

73. Totisesti ne ovat harhauskossa, jotka sanovat: Â»Jumala on kolmas kolmesta.Â» EihÃ¤n ole muuta jumalaa kuin ainoa Jumala, ja elleivÃ¤t he lakkaa niin sanomasta, lankeaa tuskallinen kuritus niiden ylitse heidÃ¤n keskuudessaan, jotka ovat vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ uskossa.

74. EivÃ¤tkÃ¶ he aio kÃ¤Ã¤ntyÃ¤ Jumalan puoleen ja anoa HÃ¤neltÃ¤ anteeksiantoa? Onhan Jumala armahtavainen, laupias.

75. Messias, Marian poika, on vain Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s; lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t ennen hÃ¤ntÃ¤ elivÃ¤t vain aikansa; ja hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ oli todellinen nainen; hehÃ¤n sitÃ¤paitsi molemmat sÃ¶ivÃ¤t maallista ravintoa. Katso (Muhammed), miten Me teemme heille

selviksi sanomamme, ja huomaa, miten he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois (totuudesta).

76. Sano: Â»Palveletteko Jumalan ohella sellaista, jonka vallassa ei ole tuottaa teille vahinkoa eikÃ¤ hyÃ¶tyÃ¤?Â»

77. Sano: Â»Oi, PyhÃ¤n kirjan johdattamat! Ã„lkÃ¤Ã¤ menkÃ¶ uskonnossanne sÃ¤Ã¤dyttÃ¶miin liiallisuuksiin Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko niiden alhaisia viettejÃ¤, jotka muinoin harhaantuivat ja eksyttivÃ¤t monta sekÃ¤ joutuivat pois oikealta tieltÃ¤.Â»

78. Israelin lasten keskuudessa sekÃ¤ Daavid ettÃ¤ Jeesus, Marian poika, manasivat niitÃ¤, jotka olivat epÃ¤uskossa; nÃ¤in tapahtui, sillÃ¤ he eivÃ¤t totelleet ja menivÃ¤t liiallisuuksiin.

79. HeillÃ¤ ei ollut tapana kieltÃ¤Ã¤ toinen toiseltaan inhottavaa tekoja, (joita) he tekivÃ¤t; todella olivat heidÃ¤n tekonsa pahat.

80. Monien heistÃ¤ (juutalaisista) te nÃ¤ette hierovan ystÃ¤vyyttÃ¤ uskottomien kanssa; on totisesti nurjaa se, mitÃ¤ heidÃ¤n sielunsa ovat edeltÃ¤pÃ¤in lÃ¤hettÃ¤neet (tulevaan maailmaan); Jumala on vihastunut heihin, ja kurituksen alaisina saavat he olla.

81. Jospa he olisivat uskoneet Jumalaan ja profeettaan sekÃ¤ siihen, mikÃ¤ hÃ¤nelle oli ilmaistu, he eivÃ¤t olisi lyÃ¶ttÃ¤ytyneet niiden ystÃ¤viksi; mutta enin osa heistÃ¤ on lainrikkojia.

82. Kiivaimmat oikeauskoisten vihamiehet totisesti tapaatte juutalaisista ja monijumalaisista, ja oikeauskoisten ystÃ¤vyyttÃ¤ lÃ¤hinnÃ¤ olevissa varmasti tapaatte sellaisia, jotka sanovat: Â»Me olemme kristittyjÃ¤Â»; tÃ¤mÃ¤ johtuu siitÃ¤, ettÃ¤ heidÃ¤n joukossaan on pappeja ja munkkeja ja ettÃ¤ he eivÃ¤t kÃ¤yttÃ¤ydy pÃ¶yhkeÃ¤sti.

83. Ja kun nÃ¤mÃ¤ kuulevat, mitÃ¤ profeetalle on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu (Koraani) havaitsette heidÃ¤n silmÃ¤insÃ¤ vettyvÃ¤n kyyneleistÃ¤ sen totuuden vuoksi, jonka he tunnustavat; he sanovat: Â»Herra! Me uskomme, lue siis meidÃ¤t totuuden todistajain joukkoon!

84. Ja mitÃ¤ (syytÃ¤) on meillÃ¤ olla uskomatta Jumalaan ja siihen totuuteen, joka meille ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ on tullut, koska me vakavasti toivomme, ettÃ¤ meidÃ¤n Herramme sallisi meidÃ¤n astua hyveellisten kanssa (tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n)?Â»

85. SentÃ¤hden Jumala palkitsi heitÃ¤ siitÃ¤, mitÃ¤ he sanoivat, antamalla heidÃ¤n elÃ¤Ã¤ puutarhoissa, joissa joet virtaavat, ja tÃ¤mÃ¤ on palkinto niille, jotka (toisille) hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

86. Mutta ne, jotka valitsevat epÃ¤uskon ja hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t MeidÃ¤n sanomamme, ovat tulen omia.

87. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ kieltÃ¤kÃ¶ (itseltÃ¤nne) sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤,minkÃ¤ Jumala on teille luvalliseksi julistanut, Ã¤lkÃ¤Ã¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n menkÃ¶ liiallisuuksiin, - totisesti ei Jumala rakasta niitÃ¤, jotka ylittÃ¤vÃ¤t rajansa.

88. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sallittuja Jumalan hyviÃ¤ antimia ja ottakaa vaarin velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan, johon te uskotte.

89. Ei Jumala vaadi teitÃ¤ tilille siitÃ¤, mikÃ¤ on ajattelematonta teidÃ¤n valoissanne, mutta HÃ¤n vaatii teitÃ¤ tilille vannomisesta vastoin parempaa tietoanne; tÃ¤mÃ¤n syntinne lunnaiksi on teidÃ¤n ravittava kymmenen kÃ¶yhÃ¤Ã¤ kohtuullisella ruoalla, jolla te perheitÃ¤nnekin ruokitte, tai vaatetettava heidÃ¤t tai vapautettava joku orjuudesta; kuka taasen on varaton, hÃ¤nen on paastottava kolme pÃ¤ivÃ¤Ã¤; tÃ¤mÃ¤ olkoon teidÃ¤n (ajattelemattomasti) vannomienne valain sovintouhri; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari valoistanne. NÃ¤in selvittÃ¤Ã¤ teille Jumala sanomaansa, jotta olisitte kiitollisia.

90. Te, jotka uskotte! PÃ¤ihdyttÃ¤vÃ¤t juomat ja uhkapelit ja (uhripalvelus) pystytettyjen kivien edessÃ¤ sekÃ¤ nuolilla arpominen ovat pelkkÃ¤Ã¤ riettautta, paholaisen aikaansaamaa; karttakaa kaikkea tÃ¤tÃ¤, jotta olisitte onnelliset.

91. Saatana vain pyrkii kylvÃ¤mÃ¤Ã¤n kaunaa ja vihaa teidÃ¤n keskuuteenne vÃ¤kijuomien ja uhkapelin avulla pitÃ¤Ã¤kseen teidÃ¤t loitolla Jumalan muistelemisesta ja rukoilemisesta; ettekÃ¶ sitÃ¤ vastustaisi?

92. Totelkaa Jumalaa, totelkaa lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤ ja ottakaa vaari itsestÃ¤nne; mutta jos te pois kÃ¤Ã¤nnytte, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettei MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme ole velvollinen ilmoittamaan enempÃ¤Ã¤ kuin selvÃ¤n sanomamme.

93. Niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ei lueta viaksi, mitÃ¤ he syÃ¶vÃ¤t, kun vain he ottavat vaarin velvollisuudestaan, pysyvÃ¤t uskossa ja harjoittavat hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, - ovathan he huolellisia hartauden harjoittamisessa ja uskossa sekÃ¤ tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ muille; Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka muille hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

94. Te, jotka uskotte! Jmala on totisesti koetteleva teitÃ¤ riistalla, johon teidÃ¤n kÃ¤tenne ja keihÃ¤Ã¤nne voivat ulottua, jotta

Jumala tietÃ¤isi, kuka HÃ¤ntÃ¤ salassa kunnioittaa; mutta joka tÃ¤ssÃ¤ suhteessa kiellon rikkoo, hÃ¤n on saava tuskallisen kurituksen.

95. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ tappako riistaa ollessanne pyhiinvaelluksella; kuka ikinÃ¤ teistÃ¤ tahallansa pyytÃ¤Ã¤ sitÃ¤, joutuu hyvittÃ¤mÃ¤Ã¤n sen karjastaan vastaavalla elÃ¤imellÃ¤, ja kaksi oikeudenmukaista henkilÃ¶Ã¤ keskuudestanne tuomitkoon sen tuotavaksi uhrina Kaabaan tai kÃ¤ytettÃ¤vÃ¤ksi lunnaina kÃ¶yhien ravitsemiseen; muuten on se hyvitettÃ¤vÃ¤ vastaavalla paastolla; tÃ¤ten syyllinen saa kokea tekonsa pahan seurauksen; Jumala antaa anteeksi sen, mikÃ¤ nÃ¤in on sivuutettu, mutta Jumala lyÃ¶ kurituksellaan sitÃ¤, joka rikkoo uudelleen; onhan Jumala mahtava, koston Herra.

96. Sallittua on teille meren riista ja sen ravintoantimet, itsenne sekÃ¤ (pyhiin) vaeltajain yllÃ¤pidoksi; maan riista on kiellettyÃ¤ teiltÃ¤ vain ollessanne pyhiinvaelluksella; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jonka eteen teidÃ¤t kootaan.

97. Jumala on tehnyt Kaabasta pyhitetyn temppelin, kansan rauhoitetun paikan, asettanut pyhÃ¤n kuukauden ja uhritoimitukset sekÃ¤ uhrit kÃ¶ynnÃ¶ksineen; kaiken tÃ¤mÃ¤n siksi, ettÃ¤ tietÃ¤isitte Jumalan kÃ¤sittÃ¤vÃ¤n kaiken, mitÃ¤ on taivaassa ja mitÃ¤ on maassa, ja ettÃ¤ Jumala tuntee kaikki asiat.

98. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on ankara rankaisemaan pahaa, ja samalla Jumala on anteeksiantava, armollinen.

99. EnempÃ¤Ã¤ ei vaadita lÃ¤hettilÃ¤Ã¤ltÃ¤ kuin ettÃ¤ hÃ¤n julistaa (Jumalan sanomaa); ja Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette julkisesti ja mitÃ¤ salaatte.

100. Sano: Â»Ei mikÃ¤Ã¤n paha vedÃ¤ vertoja hyvÃ¤lle, vaikka teitÃ¤ voi miellyttÃ¤Ã¤ syntinen yltÃ¤kyllÃ¤isyys; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ siis vaari (velvollisuudestanne) Jumalaa kohtaan, te ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset miehet, jotta teillÃ¤ olisi menestystÃ¤.

101. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ kyselkÃ¶ asioita, jotka - jos ne teille julistettaisiin - voisivat teitÃ¤ vaivata; ja jos te kyselette niitÃ¤ Koraanin julistuksen yhteydessÃ¤, niin ne teille ilmoitetaan; Jumala suo tÃ¤mÃ¤n anteeksi, onhan Jumala armahtavainen ja lempeÃ¤.

102. Ennen teitÃ¤ elÃ¤nyt kansa myÃ¶skin kyseli sellaisia asioita, ja silloin heistÃ¤ tuli epÃ¤uskoisia.

103. Jumala ei ole kÃ¤skenyt (tehdÃ¤) bahiraa eikÃ¤ sÃ¥ibaa eikÃ¤ wasilaa eikÃ¤ haamia, mutta harhauskoiset sepittelevÃ¤t valheita Jumalasta, eikÃ¤ monikaan heistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rrÃ¤.

104. Ja kun heille sanotaan: Â»KÃ¤ykÃ¤Ã¤mme siihen, minkÃ¤ Jumala on ilmaissut, ja liittykÃ¤Ã¤mme profeettaan!Â», he sanovat: Â»Meille riittÃ¤Ã¤ se, mitÃ¤ tiedÃ¤mme isiemme palvelleen.Â» NiinkÃ¶! Vaikka heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tienneet eivÃ¤tkÃ¤ totuuden tietÃ¤ kulkeneet.

105. Te, otka uskotte! Ottakaa vaari sieluistanne! Se, joka itse on harhassa, ei voi teitÃ¤ vahingoittaa, kun vain te olette oikealla tiellÃ¤; Jumalan eteen on teidÃ¤n palattava kaikkien, HÃ¤n teille luettelee tekonne.

106. Te, jotka uskotte! Kun kuolema jotakuta teistÃ¤ lÃ¤hestyy ja testamentin teko on kÃ¤sillÃ¤, kutsukaa keskuudestanne kaksi oikeamielistÃ¤ miestÃ¤ todistajiksi asioissanne, tai sitten kaksi vierasta henkilÃ¶Ã¤, jos olette matkoilla ja osanne on siellÃ¤ kuolla; pyytÃ¤kÃ¤Ã¤ heitÃ¤ (todistajia) viipymÃ¤Ã¤n jÃ¤lkeen rukouksen, jos heitÃ¤ epÃ¤ilette, ja heidÃ¤n on kummankin vannottava Jumalan nimeen sanoen: Â»Me emme tule vaatimaan siitÃ¤ maksua, vaikka olisikin joku sukulainen (keneltÃ¤ vaatia), emmekÃ¤ me salaa Jumalan nimeen annettavaamme todistusta; kuuluisimme totisesti silloin syntisiin.

107. Jos kÃ¤y (myÃ¶hemmin) ilmi, ettÃ¤ he molemmat ovat tehneet vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, on kahden muun astuttava heidÃ¤n sijaansa niiden joukosta, joilla on heitÃ¤ vastaan syytÃ¶s, kahden lÃ¤himmÃ¤n sukulaisen; nÃ¤iden on nyt vannottava Jumalan nimeen: Â»Totisesti on meidÃ¤n todistuksemme oikeampi kuin niiden kahden, emmekÃ¤ missÃ¤Ã¤n ole totuutta loukanneet, sillÃ¤ kuuluisimmehan silloin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.Â»

108. NÃ¤in on oikeampi menetellÃ¤, jotta (testamentin) todistajat esittÃ¤isivÃ¤t oikean todistuksen, pelÃ¤ten, ettÃ¤ heidÃ¤n valansa jÃ¤lkeen muutkin vannovat valansa asiassa; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan ja olkaa kuuliaiset; Jumala ei johdata lainrikkojia.

109. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Jumala kokoaa profeettansa, tullaan sanomaan: Â»MitkÃ¤ vastaukset teille annettiin?Â» He sanovat: Â»MeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, totisesti SinÃ¤ olet suuri nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien asioiden tietÃ¤jÃ¤.Â»

110. Kun Jumala sanoo: Â»Oi, Jeesus, Marian poika! Muistatko Minun suosiotani sinua ja Ã¤itiÃ¤si kohtaan, kun minÃ¤ vahvistin

(sinua) pyhÃ¤llÃ¤ ilmestyksellÃ¤; (niin ettÃ¤ sinÃ¤ puhuit) ihmisille sekÃ¤ kehdossa ettÃ¤ vanhempana; kun MinÃ¤ opetin sinulle Kirjoitukset ja viisauden, joka on Toorassa ja evankeliumissa ja kun sinÃ¤ (muovailit) savea linnun nÃ¤kÃ¶iseksi - minun luvallani, ja sinÃ¤ puhalsit hengen siihen ja minÃ¤ sallin sen tulla linnuksi; ja kun sinÃ¤ paransit sokeita ja spitaalisia minun luvallani, ja kun minÃ¤ hillitsin Israelin lapset sinun tullessasi heidÃ¤n luokseen selvin todistein, jolloin epÃ¤uskoiset heidÃ¤n joukossaan sanoivat: Â»EihÃ¤n tÃ¤mÃ¤ ole muuta kuin ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

111. Ja kun MinÃ¤ annoin opetuslapsille ilmestykseni sanoen: Â»Uskokaa Minuun ja Minun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seeni!Â» he vastasivat: Â»Me uskomme ja tunnustamme, ettÃ¤ me alistumme (Jumalan tahtoon).Â»

112. Ja kun opetuslapset sanoivat: Â»Jeesus, Marian poika, eikÃ¶ Herrasi suostu lÃ¤hettÃ¤mÃ¤Ã¤n meille pÃ¶ytÃ¤Ã¤ taivaasta?Â», niin HÃ¤n sanoi- Â»PitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jos olette uskovaisia.Â»

113. He sanoivat: Â»Me haluamme ravita itsemme sen ruoalla, jotta meidÃ¤n sydÃ¤memme saisi rauhan, jotta me uskoisimme sinun puhuneen meille totta ja jotta me voisimme sitÃ¤ edelleen todistaa.Â»

114. Jeesus, Marian poika, sanoi: Â»Jumala, meidÃ¤n Herramme ! LÃ¤hetÃ¤ meille pÃ¶ytÃ¤ taivaasta alati uudistuvaksi tyydytykseksemme, niin hyvin ensimmÃ¤iselle kuin viimeisellekin meistÃ¤, lÃ¤hetÃ¤ meille tunnusmerkki itsestÃ¤si ja suo meille elatus! SillÃ¤ SinÃ¤ olet paras huoltaja.Â»

115. Jumala sanoi: Â»Totisesti lÃ¤hetÃ¤n MinÃ¤ sen teille, mutta kuka ikinÃ¤ teistÃ¤ sen jÃ¤lkeen horjuu uskossaan, hÃ¤ntÃ¤ minÃ¤ kuritan totisesti sellaisella rangaistuksella, jolla en ole ainoatakaan muuta kansaa kurittanut.Â»

116. Ja kun Jumala sanoo: Â»Oi Jeesus, Marian poika! Oletko sanonut ihmisille: Â»Ottakaa minut ja minun Ã¤itini kahdeksi jumalaksenne Jumalan ohellaÂ», hÃ¤n (Jeesus) vastaa: Â»Ylistys olkoon Sinulle, en voinut sanoa sellaista, johon minulla ei ollut oikeutta; jos olisin niin sanonut, SinÃ¤ olisit varmasti sen tietÃ¤nyt; SinÃ¤ tiedÃ¤t, mitÃ¤ on minun mielessÃ¤ni, mutta minÃ¤ en tiedÃ¤, mitkÃ¤ ovat Sinun aivoituksesi: totisesti olet SinÃ¤ suuri nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien asioiden tuntija.

117. En minÃ¤ sanonut heille muuta, kuin minkÃ¤ SinÃ¤ minulle uskoit: Â»Palvelkaa Jumalaa, minun Herraani ja teidÃ¤n - Herraanne! ja minÃ¤ pidin vaarin heistÃ¤ niin kauan, kuin minÃ¤ olin heidÃ¤n keskuudessaan, mutta kun SinÃ¤ annoit minun kuolla, Sinusta tuli heidÃ¤n kaitsijansa, ja SinÃ¤ olet kaiken tapahtuvan todistaja.

118. Jos SinÃ¤ suvaitset kurittaa heitÃ¤, niin ovathan he totisesti Sinun palvelijoitasi, ja jos SinÃ¤ suvaitset heille anteeksi antaa, niin olethan SinÃ¤ mahtava ja viisas.Â»

119. Ja Jumala sanoo: Â»TÃ¤mÃ¤ on pÃ¤ivÃ¤, jolloin heidÃ¤n totuutensa hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ totuudessa pysyviÃ¤; nÃ¤mÃ¤ saavat asustaa puutarhoissa, joissa purot solisevat, ja viipyÃ¤ niissÃ¤ iÃ¤ti. HeillÃ¤ on Jumalan mielisuosio, ja he ovat autuaat Jumalassaan; tÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

120. Jumalan on kuninkuus taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja kaiken yli, mikÃ¤ niissÃ¤ on; HÃ¤nen vallassaan on kaikki.